

זהו זמן שמחתינו, בכל השנה. שכיח
שאדם דוחק רגלי השכינה, עתה
שנחפר הכל, ע"י הסכך חל עליו ש"ש
כמאמרם ז"ל קורות ביתו מעידין עליו
כן הסכך עד עוב שמנדד מדירתו
להחלוק כלל הק' ע"י נקרא מצקש ה'
שדרשו ז"ל מדכ' מצקש ה' ילא על
המנדד רגליו ללמוד תורה.

^{הה"ד} (כה) בסוכות אמר גיסי מרן
שליט"א שטיקלר חג זה לשון תשובה
מאהבה כי אחר שו"כ מכפר. אין עליו
אימת הדין לכך יכולים לשבץ בתשובה
ואהבה כדכתיב אלכה ואשובה אל אישי
הראשון וענוי כבוד בזכות אהרן שהי'
אובד הצריות ומקרבן לתוכ"ק וע"י
התשובה מאהבה אלו זוכים ליכנס
לדירת מלך דוגמא דבית המקדש שהי'
מיוחד השראת השכינה לישראל וכן
בסוכה אמרו חז"ל חל שם שמים על
הסוכה ומרומה תפילה שיסדו אנשי
כנה"ג השיצנו אבינו לתורתך נגד חג
שבועות מתן תורתנו קרבינו לעבודתך
נגד פסח שהי' התקרבות ראשונה של
ישראל נלעוו מלך ראשונה, החזירו
בתשובה שלימה נגד חג הסוכות עכ"ל
קדשו, נראה להוסיף נוסף כי חז"ל אמרו
שע"י תשובה מאהבה מתהפכין זדונות
לזכויות זאת הוא צשמיני ע"כ שהקצ"ה
אומר קשה עלי פרידחם ראונו יתצ"ש
שלא יהי' דבר חולץ ולא שום פירוד
זהו ע"י שמהפכין כל הזדונות לזכויות
ולא נשאר עוד שום פירוד, בזה מובן
מה ששמעתי מפ"ק זקני מר"ר ז"ל
בשם רבו הרבי ר' בונם ז"ל שהזהיר
להחסידיים ביום שמי' יתפללו הכל
בציבור בזה יתוקנו כל החפלות יחידים
אשר התפללו בכל השנה, ע"פ ה"ל
מובן שיום זה חיקון הגדול מכל השנה
לכך כשיתאמרו להתפלל בציבור יתעלו
כל החפלות כדאי צוה"ק ויקהל
שמחתיים עם כל החפלות שנדחו עד

מי החג שנעמלו השיקן ואח"כ הקדישן
עבורין, הקדישן ואח"כ השיקן עמאין
דאין זריעה להקדש, י"ל הטעם ענין
השקה ציטול להשורש בן כתב הרב
זקני מר"ר ז"ל צחידושו על ברכות
כי שורש העולם הים בלי עומאה שגם
עתה כלכה כל שנים עבור ואם הקדישן
בעלה אותן למעלה משורש הצריחה,
שייך מעלין בקודש ואין מורידין, אם
תחצטל לשורש צריחה המים לא נמלא
בכל המימות עניני חשמים קדושה, ענין
השקה המים העמאין מתדבקין במקור
המים שנצרה צטורה מדחין שליטת
עומאה כמו טפל בעל לעיקר, אבל דבר
קודש היא יותר עיקר משורש המים
שהכל נצרה לכבודו יתצ"ש, כדאי מים
החחונים בכו לפניו יתצ"ש אכן צעיין
למהוי קדם מלכא, ונחו ע"י שהצטיין
לניסוך צריכין לגרום עוצה לכל המימות,
כן ירידתן לעומאה נפלו ממדריגה, וא"א
להעלותם ע"י השקה כמו כל דבר חשוב
אינו צטל אפי' צאלף, יש לעיין אם
מועיל שאלה אף למי' יש שאלה בהקדש
זהו בקרבן שיש לו צעלים מיוחדין
משא"כ צמי חג הוא שליח ליצור לשאוב
המים אין זה שלו שיוכל לשאול על נדור,
שהקדיש המים מטעם שליח צ"ד, גם
עיוות השליח שלא שמר מטומאה.

(בג) ח"א סוכות ממש אולי טעם
שלינו לזכור החסד י"ל שאותן סוכות
ממש שהי' לכל אחד צחני' א' השיגו
עד חני' אחרונה שמה"ש המליאו להם
אותן הסוכות ע"כ ה' נס נפלא ומיושג
הלשון הושגתי את צ"י.

(כד) בגמ' (ד' נג ע"א) כששמח
הלל בשמחת בית השואבה אמר אם
אני כאן הכל כאן פרש"י ושכינתי שרוי
בו יהא כבודו קיים, בזה יש לפרש
הפסוק שצחתי אני' את השמחה
כששורה שכינתו שנקרא' אני' יש שנה
להשמחה וצ"ל שמחה מה זו עושה,

שחצא חפלה אחת כראוי מעלין הכל עם חפלה זו.
(כז) בריש ברכות ד' עלות ירגיז
 אדם יל"ט על יל"ר זכו ע"י פחד דיוס
 כדין עלה צ' יעסוק בחוב"ק זכו יוס
 כיפור נתינת לוחות אחרונות, העלה ג'
 יקרא ק"ש זה שמעיד עליו יס לך עם
 כמה"ש זה קבלת עומ"ש בכלות הנפש
 כמו מלאך שאין לו חלל לצ' אחד יזכיר
 יו"מ זה לימוד ס' קבלת שרוב חובתו
 צזה.
(כז) אמרה חורה כל ז' ימים לא
 מדירת קצב ושצ' בדירת עראי, לכאורה
 ה' לומר ה' ימים על הישיבה בדירת
 עראי, משמע שהישיבה שייך בכל יום,
 כמו דאי בסוכה שיש ז' שמות ליל"ר,
 יש בכל יום דחג הסוכות יליאה מהדירת
 קצב שגשחקת בתוך הכבלי זמן, ויכולת
 המצוות סוכה ולולב להעלותו ולהלילו
 מכל ז' שמות היצר.
(כח) הענין של שמחת בית
 השואבה שהי' המחה גדולה מאוד
 כדאיתא במשנה מי שלא ראה שמחת
 בית השואבה לא ראה שמחה מימיו,
 דאי בתחילת הבריאה כתיב ויבדל בין
 מים למים, ה' מים התחתונים צוכים
 חן בעין למיהוי קדם מלכא, כדאי
 במדרש והארץ הייתה חורב וזכו משל
 למלך שקנה לו שני עצדים כו' על אחד
 גזר שיהי' ניזון מטמיון, ועל אחד שיהי'
 יגע ואוכל ישצ' לי חיה וזכו כו' כך
 ישצה הארץ חורב וזכו ע"י שנתרחקה
 מהמלך, עד שהצטית הקצ"ה ליקח ממנה
 לקרצנות, ועכשיו שנחן הקצ"ה מצוות
 ניסוך המים ע"ג המזבח שהיא דצר
 שאינו חסד, ונעשה מזב' עצודה גדולה
 וחשובה כ"כ ונתעלה בתי הארץ מאוד
 ע"י שנתקרבה ג"כ להמלך, וזהו
 השמחה גדולה היום שנתקרבו
 התחתונים, וחז"ל קראו היום זמן
 שמחתנו, ולריבין לידע ולהאמין אף

כט) להר"ר. שמעתי מפ"ק אא"ז
 מו"ר זצ"ל. אלל נערה המאורסה
 שחייבה החורה כל העונש ע"ד אשר לא
 לעקה, משמע כשהאדם יכול לעסוק ואינו
 לעסוק מקרי רצון, וכן תיקנו חז"ל לעסוק
 כל איש ישראל היום הושענא, משמע
 שאם ילעוק יענה לו ציודאי ומחויב כ"א
 לעסוק אף שאינו יודע מה לריר, ומה
 חסר לו, ילעוק סתם הושענא, ודוד
 המע"ה טען ישצ' עולמך, ישצ' עולם לפני
 חלקים כו', והשיב לו הש"ח חסד ואמת
 מן ינצרו, שצריבין לעשות צדקה וחסד
 א' עם חבירו, וכחיים שהדוחק גדול